

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali ureditev iz člena 57 zakona o delovnih razmerjih v povezavi s členom 116(2) spremenjenega besedila zakona o delovnopravnem postopku, v skladu s katero država, Kraljevina Španija, v primeru plačilne nesposobnosti podjetja plača neposredno delavcem tako imenovane „neizplačane“ plače, do katerih so upravičeni po 60. (dejansko po 90.) delovnem dnevu po vložitvi tožbe pri pristojnem sodišču, spada na področje uporabe Direktive 2008/94/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca in konkretno določb členov 1(1), 2(3) in (4), 3, 5 in 11 te direktive?
2. Če je odgovor pritrdilen, ali je treba prakso države, Kraljevine Španije, da v primeru plačilne nesposobnosti podjetja plača neposredno delavcem tako imenovane „neizplačane“ plače, do katerih so upravičeni po 60. (dejansko po 90.) delovnem dnevu po vložitvi tožbe, vendar samo v primeru odpovedi pogodb o zaposlitvi, ki so bile sodno razglašene za nedopustne, ne pa tistih, ki so bile sodno razglašene za nične, obravnavati, kot da je v nasprotju s členom 20 Listine Evropske unije ⁽²⁾ o temeljnih pravicah ter vsekakor s splošnim načelom enakosti in prepovedi diskriminacije, ki velja v pravu Evropske unije?
3. V smislu prejšnjega vprašanja, ali sme sodišče, kot je predložitevno, ne uporabiti zakonodaje, ki omogoča, da država, Kraljevina Španija, ob plačilni nesposobnosti podjetja plača neposredno delavcem tako imenovane „neizplačane“ plače, do katerih so upravičeni po 60. (dejansko po 90.) delovnem dnevu po vložitvi tožbe, vendar samo v primeru odpovedi pogodb o zaposlitvi, ki so bile sodno razglašene za nedopustne, ne pa tistih, ki so bile sodno razglašene za nične, če med prvim in drugim položajem glede tega področja (neizplačane plače) ni objektivne razlike?

⁽¹⁾ UL L 283, str. 36.

⁽²⁾ UL 2000, C 364, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Brussel (Belgija) 17. aprila 2013 – Johan Deckmyn, Vrijheidsfonds VZW proti Heleni Vandersteen in drugim

(Zadeva C-201/13)

(2013/C 189/11)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hof van beroep te Brussel

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnika: Johan Deckmyn, Vrijheidsfonds VZW

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku: Helena Vandersteen, Christiane Vandersteen, Liliana Vandersteen, Isabelle Vandersteen, Rita Dupont, Amoras II CVOH, WPG Uitgevers België

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je pojem „parodija“ samostojen pojem prava Unije?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali mora parodija izpolnjevati te pogoje ali imeti te značilnosti:
 - kaže lastno izvirno naravo (izvirnost),
 - to izvirnost kaže tako, da parodije razumno ni mogoče pripisati avtorju izvirnega dela,
 - namenjena je zabavi ali norčevanju, ne glede na to, ali se pri tem morebiti izražena kritika nanaša na izvirno delo ali drugo zadevo ali osebo;
 - navaja izvor parodiranega dela.
3. Ali mora delo izpolnjevati še druge pogoje ali imeti druge značilnosti, da bi ga bilo mogoče označiti za parodijo?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 17. aprila 2013 vložilo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Sean Ambrose McCarthy, Helena Patricia McCarthy Rodriguez, Natasha Caley McCarthy Rodriguez proti Secretary of State for the Home Department

(Zadeva C-202/13)

(2013/C 189/12)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Sean Ambrose McCarthy, Helena Patricia McCarthy Rodriguez, Natasha Caley McCarthy Rodriguez

Tožena stranka: Secretary of State for the Home Department

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali lahko država članica v skladu s členom 35 Direktive 2004/38/ES ⁽¹⁾ o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (v nadaljevanju: Direktiva) sprejme splošen ukrep za zavrnitev, prenehanje ali preklic pravice, ki je podeljena s členom 5(2) Direktive, na podlagi katerega so družinski člani, ki niso državljani EU, imetniki dovoljenja za prebivanje, izdanih v skladu s členom 10 Direktive (v nadaljevanju: imetniki dovoljenja za prebivanje), izvzeti iz zahtev po vizumu?

2. Ali lahko Združeno kraljestvo na podlagi člena 1 Protokola št. 20 o uporabi nekaterih vidikov člena 26 Pogodbe o delovanju Evropske unije za Združeno kraljestvo in Irsko od imetnikov dovoljenja za prebivanje zahteva, da pred prihodom na mejo pridobijo vstopni vizum?
3. Če je odgovor na prvo ali drugo vprašanje pritrdilen, ali je ob upoštevanju dokazov, navedenih v sodbi predložitvenega sodišča, pristop Združenega kraljestva do imetnikov dovoljenja za prebivanje v obravnavanem primeru opravičljiv?

(¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 18. aprila 2013 vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Hauck GmbH & Co. KG proti Stokke A/S in drugim

(Zadeva C-205/13)

(2013/C 189/13)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Vlagateljica kasacijske pritožbe: Hauck GmbH & Co. KG

Nasprotne stranke v postopku s kasacijsko pritožbo: Stokke A/S, Stokke Nederland BV, Peter Opsvik, Peter Opsvik A/S

Vprašanja za predhodno odločanje

1. (a) Ali gre pri razlogu za zavrnitev ali neveljavnost iz člena 3(1)(e)(i) Direktive 89/104/EGS (¹), kakor je bila kodificirana z Direktivo 2008/95/ES (²), v skladu s katerim tridimenzionalne znamke ne smejo imeti izključno oblike, ki izhaja iz narave blaga, za obliko, ki je nujno potrebna za funkcijo blaga, ali pa gre za tako obliko že, če ima blago eno ali več bistvenih uporabnih značilnosti, ki jih potrošnik morda išče tudi pri konkurenčnih izdelkih?
- (b) Kako je treba razlagati določbo, če ni pravilna nobena od teh možnosti?

2. (a) Ali gre pri razlogu za zavrnitev ali neveljavnost iz člena 3(1)(e)(iii) Direktive 89/104/EGS, kakor je bila kodificirana z Direktivo 2008/95/ES, v skladu s katerim tridimenzionalne znamke ne smejo imeti izključno oblike, ki daje blagu bistveno vrednost, za motiv (ali motive) za odločitev upoštevne javnosti za nakup?
- (b) Ali gre za „obliko, ki daje blagu bistveno vrednost“, v smislu navedene določbe samo takrat, kadar je treba navedeno obliko v primerjavi z drugimi vrednostmi (kot so pri otroških stoli varnost, udobnost in primerenost) šteti za najpomembnejšo in prevladujočo, ali pa gre za tako obliko tudi takrat, kadar ima blago poleg te vrednosti še druge, ki jih je prav tako treba šteti za bistvene?
- (c) Ali je za odgovor na vprašanja v točkah 2(a) in 2(b) odločilno dojetje večine upoštevne javnosti ali pa lahko sodišča ugotovijo, da zadostuje že dojetje dela javnosti, da se zadevna vrednost šteje za „bistveno“ v smislu navedene določbe?
- (d) Če je treba na vprašanje v točki 2(c) odgovoriti v zadnje-navedenem smislu, kakšna zahteva mora biti postavljena glede obsega zadevnega dela javnosti?

3. Ali je treba člen 3(1) Direktive 89/104/EGS, kakor je bila kodificirana z Direktivo 2008/95/ES, razlagati tako, da obstaja razlog za neveljavnost iz točke (e) tega člena tudi takrat, kadar tridimenzionalna znamka vsebuje znak, za katerega se uporablja točka (i), vendar sicer spada v točko (iii)?

- (¹) Prva direktiva Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 92).
- (²) Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, str. 25).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 18. aprila 2013 – Wagenborg Passagiersdiensten BV in drugi proti Minister van Infrastructuur en Milieu; drugi stranki v postopku: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV

(Zadeva C-207/13)

(2013/C 189/14)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven